

Sygn. akt V KO 53/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **D. B.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 271 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 października 2015 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 28 sierpnia 2015 r., sygn. akt III K 83/12

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r., sygn. akt III K 83/12 Sąd Okręgowy w Opolu zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy D.B. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Argumentując swój wniosek Sąd ten wskazał, że z uwagi na stan zdrowia pokrzywdzonej, sąd właściwy miejscowo nie jest w stanie rozpoznać sprawy w rozsądnym terminie. Powołał się przy tym na treść opinii biegłego lekarza sądowego, z której wynika, że stan zdrowia oskarżonej nie pozwala na jej udział w rozprawie głównej przed Sądem Okręgowym w Opolu, jednak możliwy jest jej udział w postępowaniu przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu przy udziale osób trzecich, np. opiekuna (k. 351v, t. II). Sąd Okręgowy podkreślił ponadto, że oskarżona chce brać udział w postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Okręgowego w Opolu zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem, w użytym w art. 37 k.p.k. pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” mieszczą się także szczególne okoliczności natury zdrowotnej uniemożliwiające stawiennictwo oskarżonego na rozprawie, co wynika z potrzeby przeciwdziałania sytuacjom, w których mogłoby nie dojść do wydania orzeczenia kończącego postępowanie. Jeżeli zatem poprzez zastosowanie odstępstwa od zasad wyznaczających właściwość sądu możliwe jest usunięcie takiego niepożądanego stanu, to sprawę należy przekazać sądowi, przed którym oskarżony - uwzględniając jego stan zdrowia - może się stawić (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2015 r., III KO 36/15, LEX nr 1730710; zob. też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2013 r., IV KO 104/13, Prok.i Pr.-wkł. 2014/3/14, LEX nr 1403904, LEX nr 1403904; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625, LEX nr 567071).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie. Poważny stan zdrowia oskarżonej (w szczególności przewlekła niewydolność oddechowa), potwierdzony został opinią biegłego lekarza sądowego, z której z jednej strony wynika to, że D.B. nie może brać udziału w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Opolu, a z drugiej, że – pod pewnymi warunkami – możliwe jest jej stawiennictwo na rozprawie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu, tj. w mieście, w którym oskarżona zamieszkuje. Warto bowiem zaznaczyć, że w sytuacji, w której stan zdrowia oskarżonego w ogóle nie pozwala na branie przez niego udziału w postępowaniu brak jest przesłanek do zastosowania instytucji określonej w art. 37 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2013 r., II KO 56/13, LEX nr 1375174). W rozpoznawanej sprawie zastosowanie wyjątku od zasady właściwości miejscowej znajduje jednak uzasadnienie, albowiem będzie sprzyjać rozpoznaniu sprawy w rozsądnym terminie przy zachowaniu możliwości osobistego udziału i prowadzenia obrony przez oskarżoną.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

